

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

10 Non consanguneis prolem viduæ dato primi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

Gregorius a quartus Theodosium, quem Eugenius antecessor ejus Presbyteri honore privaverat, ecclesie siquidem consecravit Episcopum. Leontius, dum esset Presbyter, depositus fuit: sed postea in Antiochia Patriarcha fuit. Misenum b Episcopum a Felice Papa damnatum Gelasius successor ejus & communioni reddidit, & ecclesie restituit suæ.

g. Hac eadem evanescant mutato habentur supra dist. 30. c. Joannes Chrysostomus. h. Misenum Episcopum. Et caput hoc in pluribus Gratiani exemplaribus ponitur ante cap. grave. sine nomine Palea.

C. IX.

Si vero sententia Romana sedis in melius commutari valet, sic quilibet ecclesia conveniat, cum per subreptionem data cognoscitur, rationabiliter revocari potest.

QVÆSTIO X.

De ea vero, que ad secundas nuptias transit, utrum in eadem affinitate consanguineorum prioris viri remaneat, an soboles ex secundis nuptiis suscepta consanguinei prioris viri copulari possit, merito quaeritur.

C. I. ¶ Affinitas in superflite non deletur.

De his in scribit Gregorius Papa Vinerio Caralitano Episcopo.

Fraternitatis & vestra studiosa sagacitati, frater amande, qua debeo, refero grates. Quoniam quaesisti, qua debuit mandatum me reddidisti. Unde placide ad iniquitatem respondeo. Sedem Apostolicam consulere decevit, si mulier copula nuptiali extraneo viro conjuncta, cognationi ejus pertinet, si eo defuncto cognatio maneat, vel si sub altero viro cognationis vocabula dissolvantur, vel si suscepta soboles possint legitime ad prioris viri cognationis transire copulam. Est enim verbum Domini validum, & forte, est durabile, est immutabile, est perseverabile, non momentaneum, non transitorium.

Aitem per se ipsa veritas, que Deus est, & verbum Dei, [Cælum & terra transibunt, verba autem mea non transibunt.] Antequam Deus in carne inter homines appareret, eo inspirante dixit Adam: [Quamobrem & relinquere homo patrem suum, & matrem, & adherere uxori suæ, & erunt duo in carne una.] cui non contradixit Dominus. Deinde cum veritas oriretur de terra in terram, & visibilis in humanitate appareret, interrogatus est, si licitum esset homini uxorem relinquere. Quod prohibens, fieri vetuit: nisi g forte fornicatio excluderet maritalem copulam. Unde protulit statim in medium eandem ipsam sententiam, quam ante secula manens cum Patre verbum inspiraverat Adæ, ipse confirmans, quod ipse homo primus protulit. [Quamobrem relinquet homo patrem suum, & matrem, & adherere uxori suæ, & erunt duo in carne una.] Si una caro sunt, quomodo potest aliquis eorum propinquus pertinere uni, nisi pertineat alteri? Hoc minime posse fieri credendum est. Porro b uno defuncto, in superflite affinitas non deletur: nec alia copula conjugalis affinitatem prioris copula solvere potest. Sed neque alterius conjunctionis soboles placet ad affinitatis prioris viri transire consortium: pro eo, quod verbum Domini validum est, & forte: & ut iniquis dixit Propheta: [Verbum Domini manet k in æternum.] Et alius Propheta: [Quoniam ipse dixit, & facta sunt, ipse mandavit, & creata sunt: statuit ea in æternum, &

in seculum seculi: præceptum posuit, & non præteribit.] Nam potest per verbum suum, atque præceptum efficere Deus duos carnes unam, id est, masculum & foeminam: qui innumeram multitudinem utriusque sexus non destitit secum facere unum, sicut per se veritas dixit. [Non pro his tantum rogo, sed etiam pro eis, qui credituri sunt per verbum eorum in me, ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, & ego in te, ut ipsi in nobis unum sint.] Si quis ergo temerario & sacrilego ausu in defuncto quaerit propinquitatem extinguere, vel sub altero affinitatis vocabulo dissipare, vel susceptam sobolem alterius copula propinquitati prioris credit legitime sociari, hic negat Dei verbum validum esse, & forte: & qui tam facile, & tam velociter quaerit dissolvere, hic non credit verbum Dei in æternum permanere. Confice terram ex quatuor locis magna interapedine à se distantibus: & confectam, & conglutinatam sicut quoscunque figuræ, vel immensitatis corpus volueris; numquid erit humanum ingenium, quod ipsas quatuor partes ab invicem valeat segregare, ut unaquæque per se possit agnoscere? Sic à quatuor avis duo conficiuntur in unum: & de duobus fit una concreatio. Hanc similitudinem de quatuor elementis, unde concreatus est homo, colligere potes; si eorum unamquamque speciem, quæ in multis divisionibus partita est, per discretas inter se partes assignaveris. Fit idem in metallis: hoc etiam in liquoribus: probat etiam in coloribus pictor, qui sequitur arte naturam, colores admiscendo, & visibilibus fucis corpora fingens.

¶ Admiscendo] In Polycarpo, & apud Anselmum, unde præcedentia verba sunt restituta, hoc loco sic legitur, fucis miscendo colores, ex invisibilibus corpora fingens. Sed ne Domini constitutio, &c. multa enim apud ipsos sequuntur.

C. II. ¶ Soboles ex secundis nuptiis genitæ, consanguineus prioris viri copulari non debet.

Item Innocentius Papa.

Si cujus patruus, vel avunculus uxoratus obierit, & illa virum alium postea duxerit, & filios, filiasve ex illo genuerit, cum his omnibus modis commiserit prohibemus: quia vir & mulier una caro sunt.

C. III. ¶ De eodem.

Item ex Romana synodo.

Si qua mulier ad secundas nuptias transferit, & ex eis sobolem genuerit, nullo modo potest ad consortium cognationis viri prioris pertinere.

C. IV. ¶ De eodem.

Item Hyginus Papa.

Si a qua mulier transferit ad secundas nuptias, & ex eis prolem habuerit, ipsa proles non potest se copulare cognationi prioris viri usque ad quartam generationem.

C. V. ¶ De eodem.

Unde Innocentius Papa.

Si qua mulier ad secundas transferit nuptias, & filios & filias apud secundum maritum genuerit, debere eas nepotibus prioris mariti conjungi, sancta Romana synodus profus inhihit.

in seculum seculi: præceptum posuit, & non præteribit.] Nam potest per verbum suum, atque præceptum efficere Deus duos carnes unam, id est, masculum & foeminam: qui innumeram multitudinem utriusque sexus non destitit secum facere unum, sicut per se veritas dixit. [Non pro his tantum rogo, sed etiam pro eis, qui credituri sunt per verbum eorum in me, ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, & ego in te, ut ipsi in nobis unum sint.] Si quis ergo temerario & sacrilego ausu in defuncto quaerit propinquitatem extinguere, vel sub altero affinitatis vocabulo dissipare, vel susceptam sobolem alterius copula propinquitati prioris credit legitime sociari, hic negat Dei verbum validum esse, & forte: & qui tam facile, & tam velociter quaerit dissolvere, hic non credit verbum Dei in æternum permanere. Confice terram ex quatuor locis magna interapedine à se distantibus: & confectam, & conglutinatam sicut quoscunque figuræ, vel immensitatis corpus volueris; numquid erit humanum ingenium, quod ipsas quatuor partes ab invicem valeat segregare, ut unaquæque per se possit agnoscere? Sic à quatuor avis duo conficiuntur in unum: & de duobus fit una concreatio. Hanc similitudinem de quatuor elementis, unde concreatus est homo, colligere potes; si eorum unamquamque speciem, quæ in multis divisionibus partita est, per discretas inter se partes assignaveris. Fit idem in metallis: hoc etiam in liquoribus: probat etiam in coloribus pictor, qui sequitur arte naturam, colores admiscendo, & visibilibus fucis corpora fingens.

¶ Admiscendo] In Polycarpo, & apud Anselmum, unde præcedentia verba sunt restituta, hoc loco sic legitur, fucis miscendo colores, ex invisibilibus corpora fingens. Sed ne Domini constitutio, &c. multa enim apud ipsos sequuntur.

C. II. ¶ Soboles ex secundis nuptiis genitæ, consanguineus prioris viri copulari non debet.

Item Innocentius Papa.

Si cujus patruus, vel avunculus uxoratus obierit, & illa virum alium postea duxerit, & filios, filiasve ex illo genuerit, cum his omnibus modis commiserit prohibemus: quia vir & mulier una caro sunt.

C. III. ¶ De eodem.

Item ex Romana synodo.

Si qua mulier ad secundas nuptias transferit, & ex eis sobolem genuerit, nullo modo potest ad consortium cognationis viri prioris pertinere.

C. IV. ¶ De eodem.

Item Hyginus Papa.

Si a qua mulier transferit ad secundas nuptias, & ex eis prolem habuerit, ipsa proles non potest se copulare cognationi prioris viri usque ad quartam generationem.

C. V. ¶ De eodem.

Unde Innocentius Papa.

Si qua mulier ad secundas transferit nuptias, & filios & filias apud secundum maritum genuerit, debere eas nepotibus prioris mariti conjungi, sancta Romana synodus profus inhihit.

CAUSA XXXVI.

Uliam cujusdam ignorante patre quidam muneribus illerit, & ad convivium invitavit: finito convivio, juvenis virginem oppressit. Quo comperto à parentibus juveni traditur puella, ac more nubentium à juvene dotatur, & publice in uxorem ducitur.

1. Quarto primo, an ille raptum admiserit.

2. Secundo an rapta raptori nubere possit, patre assensum præstante.

a Sent. 7. dist. 41.

